

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Det unge Blod

Citation: Brandes, Edvard: "Det unge Blod", i Brandes, Edvard: *Det unge Blod*, 1899, s. 118.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_06-shoot-idm140623153351264/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Det unge Blod

allerede kendt hinanden i over tre Uger — tilfældigt nævnede sit Barn. Andreas blev i samme Nu stiv og kold, og Hellen saa' det næsten med Forfærdelse:

»Vidste De ikke, at jeg havde en lille Pige, Tersling!« sagde hun med et blegt men smilende Ansigt, »det var da snurrligt.«

»Nej, jeg tilstaar — jeg synes ikke« — fremstammede Andreas.

Og virkelig vidste han ikke, at hun havde et Barn. Dette spillede ingen Rolle i Hjemmet, omtaltes aldrig, og Fru Hellen viste sig ingensinde offentligt med det. Uden nogen Foranledning fra hendes Side kunde Andreas saaledes være uvidende om, at hun var Moder.

Han følte dunkelt, at heri var noget galt — noget for hans Bevidsthed stødende, og som forringede hende. Dog denne Følelse, der end ikke blev ham helt klar, forjoges hurtigt af en anden og stærkere, der som Skinsyge saarede ham ind i Hjærtet. Barnet — det var det haandgribelige Bevis paa, at hun tilhørte og havde tilhørt en anden med sit Legem slængt hen for hans Forgodtbefindende. I et Sekund saa' han hende og Cramer for

sig — og hans Ansigtstræk blev stive uden Smil og uden Ømhed.

Helt forstod Fru Hellen ham ikke, skønt hun nok begreb, hvilken Form hans Skinsyge tog. Hun gjorde intet Forsøg paa at klare eller formilde Indtrykket. Men hun blev lidt længere sammen med ham end paatænkt og viste sig den Dag paa éngang saa usanseligt tilbageholdende og som en saa elskværdig Veninde, at Andreas en Time efter var ligesaa forelsket og begejstret som før og maaske selv troede Saaret allerede lægt.

Og atter gik nogle Uger, og de kom hinanden nærmere og nærmere, ønskede at være sammen hvert Minut, men skønt hans Hænder brændte efter at tage hende ind til sig, og hun nærede en vild Længsel efter at lægge sin Kind til hans, var der dog ikke vekslet noget Kærtegn dem imellem.

Men saa var det, at Fru Hellen skulde rejse en fem, seks Dage til Jylland for at overvære en Broders Bryllup. Og dels for at trøste Andreas, der var overmaade forknytt over Adskillelsen, dels fordi hun selv trængte til hans Selskab inden nogle Dages Tomhed, gjorde